

Semîne

– DursunTİFTİK · 01 Nisan 2013

Ağzımın tadı kaçtı taşralaştı yüreğim
Selsebîller kurudu susuz kaldım Semîne
Semâvât renksizleşti mâviyi öldüren kim
Ölçüler karışınca yasla doldum Semîne

Çayıra indi şöhret tavlandı doya doya
Emeksiz (!) ürün oldu kanaviçe ve oya
Starlar türeyince yalnızlaştı süreyyâ
Sabrım son raddesinde teni sildim Semîne

Sanal âlem coşkulu herkes her şeye hayrân
Muhabbetler o biçim aceb kim kime cânân
İsteklerse dünyevî sanki ölümsüz insân
Şişme hâller çikalı gülsüz soldum Semîne

Gözler hep yükseklerde kirişe muhtaç sütûn
Kibir pirim yapıyor helva olamıyor un
Fıtrat rafa kalkınca boş durmuyor Firavun
Aşk denen bebeğimi nehre saldım Semîne

Haksızlık mazmûnlaştı vuruyor ılık ılık
Kerbelâlar doğurdu hîle kokan sayrılık
Çıldırıyor âsuman ağıtlar daha yanık
Küresel yobazlığı seyre(!) daldım Semîne

Dursun Tiftik